

הדיפלומט הרוסי הזהיר את האמריקאים מבני

ננייה ישראלית נזרחה התגלתה לפני חודש, עלידי שירותי התעמולה הסובייטים — השתלטותה של ישראל, בעזרתן של סוכנות יפחות, על אישיה המרכזיים ומעצבי מדיניותה של ארצות-הברית.

שמועה זו הגיעה השבוע לישראל — לא על כנפי קול קאהיר, רבי-הדימיון, אלא בפי דיפלומט אמריקאי בכיר — ואחד המעצבים המושפעים, כביכול, עלידי הסוכנויות הישראליות הדימיוניות. האיש הוא פרד סלוט, יועץ בכיר לנשיא דפארטמנט בענייני ויטנאם. בתוקף תפקידו אף נתמנה לראש ההסברה בענייני ויטנאם אשר במרכז האו"ם שבגיננה.

פלוט ביקר בארץ, משך שבוע ימים. הוא נפגש עם הרבה כתבים וסתם ישראלים. אך בכל מקום ניכר שהוא מסתייג, זהיר מאוד, וחושש לבוא במגע עם נערות יפות מדי.

ציונות כמוסד סודי

כתבת "העולם הזה", שעקבה אחרי מהלכיו של האיש, דחפה אותו אל הקיר, באחת המסיבות הדיפלומטיות. מדוע אתה פוחד מישראליות? שאלה אותו ישר.

התחבובות השונות

פלוט ניסה להתחמק — אך לבסוף, כטוב ליבו בין סיפור זה, התחיל בעת ביקורו האחרון בבון, שם ביקרתי בהרבה מסיבות דיפלומטיות.

באחת מהן פגשתי בדיפלומט סובייטי מאוד נחמד, פומין שמו. האיש עשה רושם של אדם אינטליגנטי, רציני ומשכיל. אלא שאהב לשנות. ואחרי כמה כוסיות, עברה השיחה לנושא אקטואלי — ישראל.

"עליך להזהר מן הישראלים הללו, סיפר פומין, אני עצמי הייתי בישראל לפני עשר שנים והוכרתי כפרסונא נון גראטה — אישיות בלתי רצויה."

"זו מדינה איומה מכל הבחינות", הוסיף — וניגש לספר מדוע. לדברי הדיפלומט הרוסי, משתמשים הישראלים בנושק הסודי הנאה ביותר שלהם — הנערות הצבריות. יופי כזה! קסם כזה! אתה עוד לא ראתי? אמר.

"אבל צריך להיזהר מהן. החכמות והאינטליגנטיות שבהן עובדים הרכה מיוחדת. עוד מגיל 14—15 מרביצים בהן תורה ציונית — במוסד סודי מיוחד.

"הלימודים במוסד הסודי נמשכים שנים אחדות. בסיומו, עוברות הן לעבוד בשירות המדינה — בתפקיד מיוחד במינו: הן נשלחות להתחתן עם הצמרת האמריקאית."

קורטוב של אמת

משוך פלוט לספר — בעליצות מעושה: "הרוסי התכוון לכל העניין ברצינות גמורה. כששאלתי אותו איך ישראליות יכולות להשתלט על שלטון בארץ רחוקה, הוסיף: אתה לא מכיר אותן!

"הן הולכות לחשיגנטון ולניו-יורק. שם הן נתקלות בכל המי ומי של אמריקה — והופכות לגשים ולפילגשים של דיפלומטים ומדינאים. נשואים רבים מתגרשים בגללן.

"ובכל אותו זמן הן מדחחות לשב. ולמשרד החוץ על מה שהן שומעות. ואילו על הגברים שלהן — הן משפיעות בדרך הידועה. אחדות מהן אף פוגשות באמריקאים החשובים שלהן, כשאלה מסיירים בישראל, סיים הרוסי, ומשום כך יש לאמריקה מדיניות כל-כך פרו-ציונית."

משנשאל פרד פלוט עלידי הכתבת, אם אומנם הוא מאמין לסיפור הבדים של עמיתו הרוסי, חיך:

"ברור שזה סיפור פנטסטי, אמר. אבל כשמעתי אותו — לא יכולתי להשתחרר מן ההרגשה שבכל זאת מסתתר קורטוב של אמת מאחוריו."

כרת גם בחוק מיום 27.6.1967, לתקין פקודת סדרי השלטון והמשפט! ?! אמת ר- יציב, עד כאן לית מאן דפליג.

ברם, לפי סעיף 15 לפקודת סדרי השלטון והמשפט — כל מקום בו נאמר בחוק פלשתניה (א"י), ייקרא מעתה ישראל. וזוהי הוראת פירוט, העדיפה, לפי המיות שבהן נדרשים חוק ודין, על הוראה כוללת.

לשון אחרת — רק מ"ישראל", במובנו ה- מקובל והטכני של מונח זה, יגורש אדם, ולא מכל חבל ארץ-ישראלי שנוסף, ביוני שנה זו, לתחום המימשל (הגדה, רמת-הגולן, רצועת עזה, חצי-האי סיני) או לתחום החו- לת "המשפט, השיפוט והמינהל" של ישר- אל (ירושלים המזרחית וסביבתה הקרובה).

גירוש דארק אויב. לא פעם מימשו שלטונות המנדט את סעיף 112 לתקנות ה-נגד נגד יהודים וערבים אורחי ארץ-ישראל ותר- שביה, והם גורשו או למושבה בריטית, או אל מחוץ לגבולות ארץ-ישראל באורח סתמי. כלום יתכן גירושו של הגתון לשלטון ישראל, מרותה ומשפטה וחושב מקום שבו חל משפט — לארץ-אויב שאיתה אין ליש- ראל, ללא אשמחה, יחסים כלשהם ומעולם אף לא היו כאלה (פרט למנגנון שביתת- הנשק, אשר חוסל לצמיתות, עם התקפת אויב זה, ביום 5.6.1967, על ישראל)?

ושוב — בל נעורר כאן את השאלה ה- מדינית אם מן הראוי הוא להגיש לאויב זה "שי", בשביל ממשלתו ומנגנון הפעולה וה- תעמולה שליוז והרי קיבל המגורש, כבר בעצם יום הגיעו לבירת האויב, מישרה רמת מעלה.

אלא גם פה נגביל את הערכה לאפיק החוקית — ולא דחקא לגבי המשפט הביני- לאומי, אלא לגבי המשפט הישראלי הפנימי: כלום ראשי שר הבטחון לנצל את הסעיף האמור בתקנות משנת 1945, לשם העברת (המשך בעמוד 14)

פני כחודשיים חזר מיקי לארצות-הברית, כדי להכין את הקרקע ליצירת הסרטים בארץ, כשהוא מותיר אחריו עש- רות אנשי-במה מוקסמים, הממתנינים לתפ- קידים ראשיים, וכן את המשרדים הממשל- תיים הנוגעים בדבר.

ידידי בארץ הבטיחו כי טאובמן יחזור כאחד מראשי משלחת המגבית. אולם טאוב- מן לא רשום כלל במגבית. הוא בכל זאת הגיע מספר ימים אחרי שהגיעו ארצה ראשי המגבית, וכך נוצר הרושם שגם הוא אחד מהם, מה שמקל עליו להמשיך ולנפח את הבאלון הגדול של מיקי טאובמן, המיליונר האמריקאי בעל תעשיית הסרטים, העומד להפיק סרטים רבים בארץ, רק שאיש איננו יודע מתי.

רוח, מנהל משרד-התיירות מאיר (ממי) דה- שליט, אלוף רחבעם (בני) זאבי.

עד שהתברר לכל אלה, מה בדיוק מתכוונן טאובמן לעשות בארץ בה התליט להשתקע, אירע למיקי טאובמן אסון. מכונית בה נהג הרגה אשה בתאונת-דרכים.

בית-המשפט הרשיע את טאובמן, קנס או- תו ואף הטיל עליו מאסר-על-תנאי. מיקי טאובמן נעלב. הוא לא הבין כיצד אפשר להאשים אמריקאי עשיר וחבר של כל כך

העלול להתפרש כיצירת עובדה חוקתית אשר משמעותה סיפוח; ומישגי הערכה, בעולם ואף בארץ, אינם גורעים מעובדות מעשיות וחוקתיות אלו, אלא לפי החוק ל- תיקון פקודת סדרי השלטון והמשפט, אשר נתקבל ביום 28.6.1967, והיה מכון מתחי- לה לירושלים המזרחית, לפחות בעיקר — המשפט, השיפוט והמינהל של המדינה יחולו בכל שטח של ארץ-ישראל שהממשלה קבעה בצו, והחוק המקביל, לתיקון פקודת העיריות מאותו תאריך, המסמך את שר הפנים, להרחיב" תחום עיריה, עלידי הכללת שטח כנ"ל בו.

ובם כאן עקף המוחק את המונח "סי- פוח", וניסח כונתו ניסוח עיקר, כביכול: "להרחיב" את תחום העיריה הישראלית. בהתאם לשני החוקים האלה נתנו למחרת, הממשלה ושר הפנים, את הצוים הנאותים לגבי ירושלים המזרחית, שבה חלים, אפוא, המשפט, השיפוט והמינהל של ישראל ואשר היא חלק בלתי-נפרד של תחום שיפוט עירית ירושלים — אבל אין היא שטח של ישראל, כמלאו מובן המונח הזה.

התקנות מרשות גירוש, אדם מישראל" לבנו, ירושלים המזרחית, מטעמים שמעבר לסוגייה הנדונה, אינה "ישראלית".

תת צו גירוש לתושבי ירושלים המזרחית, וכל שכן באשר תושב זה של ירושלים ה- מזרחית נמצא, בעת מתן הצו, מסירתו ר- ביצוע, בביתו שבירושלים המזרחית? ובל נערבב סוגייה בסוגייה, מין בשאינו מינו, ואת-אמרת, צו גירוש בצו הגלייה. כאן מדובר בצו גירוש, ובו בלבד אנו עוסקים!

ויקשה חריף-להברקה: הרי התקנות משנת 1945 נערכו ופורסמו, מקורית, באנגלית; והלא, לפי סעיף 32 לפקודת הפרשנות, "מקום שיש סתירה בין הנוסח האנגלי לבין נוסח אחר של כל חיקוק שניתן לפני הקמת המדינה, ולא הוצא בנוסח חדש, לפי סעיף 16 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, הנוסח האנגלי מכריע", והלא בנוסח האנגלי הנוון כתוב "פלשתניה", ואליבא דכל הגירסות ירושלים המזרחית ודאי הואי כלולה בארץ- ישראל של אז, ובאותה ארץ-ישראל המאוז-

הנמחות, חכניות, גרעיונות

אבל לא יוצא מזה שום דבר

אני יכול לעשות הכל, אני יכול לקנות הכל, אני יכול לקנות גם כל בן-אדם. כך התכרסב פעם בפני ידידים ישראלים ה- אמריקאי מיקי טאובמן.

טאובמן, שהיה בארץ בספר פעמים, הצ- ליה ליצור את הרושם כי הוא מיליונר רב- פעלים, המתכוון להשקיע בארץ, אדם ש- כדאי להיות בקירבתו. הוא התחבב והתקשר אל אויבים רבים במדינה, הבטיח הבטחות, רקם תכניות, כגון תעשיית סרטים משוב- ללה, אבל בינתיים נשאר הכל — על הנייר ובהבל הפה.

מיקי טאובמן נולד לאב עשיר, אשר שלט על מספר עצום של בארות-נפט

הבאלון של מיקי

מיקי וברברה טאובמן

בטלסה שבמדינת אוקלהומה. בעוד שאביו קיוה כי בנו יירש את עסקיו וינהלם כראוי, פנה מיקי אל עבר ההתגוששות.

בין התגוששות להתגוששות בילה כראוי, ניצל כהונתו את כספי אביו, ובגיל צעיר למדי נשא לאשה, אחר תקופת היכרות קצ- רה, צעירה יהודיה, ברברה, שילדה לו, בזה אחר זה, ארבעה ילדים.

ואז נפטר אביו, איש העסקים המצליח ותומכו משך כל השנים.

את ירושתו השאיר האב בעיקר לארבעת נכדיו, לכשיגיעו לגיל 21.

למיקי טאובמן עצמו היה אסור לגעת ב- ירושה.

זלם האב השאיר בכל זאת גם לבנו ירושה די גדולה בבארות-הנפט שלו. טאובמן, העשירי-החדש, החל בעסקים שונים, שלא עלו יפה, נאלץ למכור חלק ניכר מ- בארות-הנפט שלו ואף לעזוב את סאלסה. באותו זמן הוא גילה את ישראל.

לפני כשש שנים הוא הופיע בארץ, שך דירה בכפר שמריהו והחל מתיידד עם גדולי המדינה, כמו שר-הבטחון משה דיין, ואשתו